

Põhikohtuasja pooled

Hageja: FOA, kes esindab Karsten Kaltoft'i

Kostja: Billund Kommune

Eelotsuse küsimused

1. Kas tööturul üldiselt esinev või konkreetselt avaliku sektori tööandja poolne diskrimineerimine rasvumuse tõttu on vastuolus liidu õigusega, nagu see on sätestatud näiteks Euroopa Liidu lepingu artiklis 6, mis käsitleb põhiõigusi?
2. Kas võimalik liidu õiguses sisalduv rasvumusega seotud diskrimineerimise keeld on vahetult kohaldatav töösuhtele, mille pooled on Taani kodanik ja tema tööandja, kes on avaliku sektori asutus?
3. Kas juhul, kui Euroopa Kohus leiab, et Euroopa Liidus kehtib üldine või konkreetselt avaliku sektori tööandjate suhtes kohaldatav rasvumuse tõttu tööturul diskrimineerimise keeld, tuleb rasvumusega seotud diskrimineerimise võimaliku keelu rikkumise uurimisel võtta vajaduse korral aluseks jagatud tõendamiskoormis, mistõttu tuleb keelu tõhusaks rakendamiseks juhtudel, mil diskrimineerimine on esmapilgul ilmne, panna tõendamiskoormis kostjaks olevale tööandjale (vt nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/80/EÜ⁽¹⁾ soolise diskrimineerimise juhtude tõendamiskohustuse kohta põhjendus 18)?
4. Kas rasvumust saab pidada nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivis 2000/78/EÜ⁽²⁾, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, sätestatud kaitse alla kuuluvaks puudeks ja milliste kriteeriumide põhjal tuleb sellisel juhul hinnata, kas isik kuulub konkreetselt rasvumuse tõttu direktiivis sätestatud puude alusel diskrimineerimise keelu kaitse alla?

⁽¹⁾ EÜT L 14, lk 6; ELT eriväljaanne 05/03, lk 264.

⁽²⁾ EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79.

Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL 1. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 25. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-284/11: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-374/13 P)

(2013/C 252/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (esindaja: advokaat J. Carbonell Callicó)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Apellandi nõuded

- Tühistada Üldkohtu 25. aprilli 2013. aasta otsus kohtuasjas T-284/11 ja sellest tulenevalt rahuldada ühenduse kaubamärgi taotlus nr 7.112.113 „METROINVEST”, et eristada klassi 36 kuuluvaid teenuseid.
- Mõista kohtukulud välja teistelt menetlusosalistelt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant toetub ühele väitele, mis põhineb

- **määruse nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti a rikkumisel.**

Siiski, see väide koosneb neljast järgmisest osast:

- Üldkohtu ja ühtlustusameti poolne viga kaubamärkide võrdluse hindamisel;
- Üldkohus ei ole arvesse võtnud kohaldatavat kohtupraktikat seoses segiajamise tõenäosuse igakülgse hindamisega;
- järjekindluse puudumine teiste ameti otsustega, millega samad osad ja seotud kaubamärgid on seotud;
- vaidlustevaba kooseksisteerimine teiste kaubamärkidega, mis erinevates klassides ja samuti klassis 36 sisaldavad sõna METRO.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009, ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

2. juulil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Bulgaaria Vabariik

(Kohtuasi C-376/13)

(2013/C 252/39)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braun, G. Koleva, L. Malferrari)

Kostja: Bulgaaria Vabariik

Hageja nõuded

Euroopa Komisjon palub,

— tuvastada, et kuna Bulgaaria Vabariik on elektroonilise side seaduse § 5a „Ülemineku- ja lõppsätted” lõigetes 1 ja 2 piiranud nende ettevõtjate arvu kahega, kellele võidakse anda kasutada maapealse digitaallevi raadiosagedused ja kellele antakse luba osutada vastavaid elektroonilisi sideteenuseid (kuigi selles osas võiks kõne alla tulla kuni viis ettevõtjat), siis on Bulgaaria Vabariik rikkunud konkurentsirektiivi artikli 2 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;

— tuvastada, et kuna Bulgaaria Vabariik keelab elektroonilise side seaduse artikli 47 lõigetes 1 ja 2 ja artikli 48 lõikes 3 televisioonisaateid pakkuvatel ettevõtjatel, kelle programme ei edastata Bulgaaria Vabariigis ja ka nendega seotud isikutel, osaleda maapealse digitaallevi raadiosageduste riigihangetel ja osutada vastavaid [teenuseid] siis on Bulgaaria Vabariik rikkunud konkurentsirektiivi artikli 2 lõikest 2 ja artikli 4 lõikest 2, loadirektiivi artikli 7 lõikest 3 ja raamdirektiivi artikli 9 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;

— tuvastada, et kuna Bulgaaria Vabariik keelab elektroonilise side seaduse artikli 48 lõikes 5 maapealse digitaallevi raadiosageduste omanikel kasutusele võtta elektroonilisi sideteenuseid raadio- ja teleprogrammide edastamiseks, siis on Bulgaaria Vabariik rikkunud konkurentsirektiivi artikli 2 lõikest 2 ja artikli 4 lõikest 2, loadirektiivi artikli 7 lõikest 3 ja raamdirektiivi artikli 9 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Bulgaaria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Komisjon väidab, et Bulgaaria Vabariik ei ole täitnud oma kohustusi, mis tulenevad komisjoni 16. septembri 2002. aasta direktiivist 2002/77/EÜ⁽¹⁾ konkurentsi kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste turgudel (konkurentsirektiiv) artikli 2 lõigetest 1 ja 2 ning artikli 4 lõikest 2, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ⁽²⁾ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (loadirektiiv) artikli 7 lõikest 3 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ⁽³⁾ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) artikli 9 lõikest 1.

— Bulgaaria Vabariik ei ole täitnud konkurentsirektiivi artikli 2 lõikest 1 tulenevat kohustust, mille kohaselt liikmesriigid ei anna ega säilita elektrooniliste sidevõrkude rajamise ja/või

pakkumise või üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutamise ainu- või erioigusi. Bulgaaria Vabariik on õigustloova aktiga piiranud nende ettevõtjate arvu kahega, kellele antakse luba kasutada maapealse digitaallevi raadiosagedusi ja osutada oma valdkonnas multiplexteenuseid (kuigi selles osas võiks kõne alla tulla kuni viis ettevõtjat). Seda on tehtud lähtudes kriteeriumitest, mis ei ole proportsionaalsed ega objektiivsed. Bulgaaria Vabariik on sel viisil andnud sideteenuste osutamise erioigusi.

— Bulgaaria Vabariik ei ole täitnud konkurentsirektiivi artikli 2 lõikest 2 ja artikli 4 lõikest 2, loadirektiivi artikli 7 lõikest 3 ja raamdirektiivi artikli 9 lõikest 1 tulenevaid kohustusi, mille kohaselt peab raadiosageduste eraldamine elektrooniliste sideteenuste osutamiseks põhinema objektiivsetel, läbipaistvatel, mittediskrimineerivatel ja proportsionaalsetel kriteeriumidel. Bulgaaria Vabariik on määranud maapealse digitaallevi raadiosageduste riigihangetel osalemiseks sellised tingimused, mis ei ole seatud eesmärkide saavutamiseks proportsionaalsed; kuna määratud maapealse digitaallevi raadiosageduste riigihanketingimused ei ole proportsionaalsed ja takistavad seetõttu paljudel ettevõtjatel neil hangetel osaleda, siis on Bulgaaria Vabariik rikkunud konkurentsirektiivi artikli 2 lõikest 2 tulenevat kohustust tagada, et kõigil ettevõtjatel oleks õigus osutada elektroonilise side teenuseid.

⁽¹⁾ ELT L 249, lk 21.

⁽²⁾ ELT L 108, lk 21.

⁽³⁾ ELT L 108, lk 33.

Itaalia Vabariigi 4. juulil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 19. aprilli 2013. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-99/09 ja T-308/09: Itaalia Vabariik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-385/13 P)

(2013/C 252/40)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri ja P. Gentile)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon